

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 23 lutego 1966 r.

Nr 5

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

38 — Ministra Finansów z dnia 7 lutego 1966 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego z tytułu prowadzenia pasiek	57
39 — Ministra Finansów z dnia 10 lutego 1966 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia dla adwokatów na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi	57
40 — Ministra Finansów z dnia 16 lutego 1966 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych w roku 1966	58
41 — Ministra Komunikacji z dnia 8 stycznia 1966 r. zmieniające zarządzenie o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół wyższych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu komunikacji	59
42 — Ministra Komunikacji z dnia 4 lutego 1966 r. w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji fachowych kandydatów na kierowców i kierowców	59
43 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 stycznia 1966 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia zmian w statucie stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej”	60
44 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lutego 1966 r. zmieniające zarządzenie w sprawie korzystania z materiałów archiwalnych	61
45 — Ministra Żeglugi z dnia 2 lutego 1966 r. w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Świnoujściu-Karsiborze	62
46 — Ministra Żeglugi z dnia 2 lutego 1966 r. w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Przytorze	62
47 — Ministra Żeglugi z dnia 2 lutego 1966 r. w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Sierosławiu	63
48 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 5 lutego 1966 r. w sprawie uzupełnienia wykazu instytucji naukowo-badawczych uważanych za instytucje techniczne	63

OBWIESZCZENIE

49 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 12 lutego 1966 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm	64

38

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lutego 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego z tytułu prowadzenia pasiek.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300, z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 1962 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego

z tytułu prowadzenia pasiek (Monitor Polski Nr 28, poz. 120) wyrazy „za lata podatkowe do 1965 r. włącznie” zastępują się wyrazami „za lata podatkowe do 1970 r. włącznie”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

39

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 lutego 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia dla adwokatów na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 września 1954 r. w sprawie zezwolenia dla adwokatów na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi (Monitor Polski Nr 101, poz. 1275) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyty w tytule i treści zarządzenia wyraz „adwokat” w danej liczbie i przypadku zastępuje się wyrazami „zespół adwokacki” w odpowiedniej liczbie i przypadku;

2) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przewidziany w ust. 1 pkt 2 obowiązek zgłaszania zawartych umów z cudzoziemcami dewizowymi właściwej terytorialnie radzie adwokackiej wojewódzkiej izby adwokackiej nie dotyczy zespołów adwokackich wyznaczonych na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1963 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. z 1964 r. Nr 1, poz. 4).”;

- 3) w § 6 pkt 4 skreśla się wyrazy „i substytutów”;
- 4) w § 8 pkt 1 kwotę „300 zł” zastępuje się kwotą „1.000 zł”;
- 5) po § 8 dodaje się § 8a w brzmieniu:
„§ 8a. Za należyte przestrzeganie przepisów niniejszego zarządzenia odpowiedzialny jest kierownik zespołu adwokackiego oraz adwokat, któremu

przydzielono do prowadzenia sprawę cudzoziemca dewizowego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

40

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lutego 1966 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych w roku 1966.

Na podstawie § 32 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1965 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na rok 1966 i niektórych zasad jego wykonywania, zwanej dalej „uchwałą” — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz płac osobowy i bezosobowy oraz fundusz honorariów jednostek budżetowych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi oraz zakładów budżetowych, ustalone w załączniku nr 9 do uchwały, stanowią górną granicę wydatków.

2. Środkami funduszu płac, w ramach których ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) dokonują zgodnie z przepisami § 18 ust. 3 i 4 uchwały podziału kwot ustalonych w załączniku nr 9 do uchwały, są odrębnie:

- 1) osobowy fundusz płac jednostek budżetowych,
- 2) osobowy fundusz płac zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i środków specjalnych,
- 3) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów jednostek budżetowych,
- 4) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i środków specjalnych,

dla działów klasyfikacji wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych odrębnie dla:

- a) grupy działów 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18,
- b) działu 20,
- c) grupy działów 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28,
- d) działu 40,
- e) działu 41,
- f) działu 42.

3. Zwiększenie każdej z poszczególnych wielkości funduszu płac (ust. 2) ustalonej dla ministerstwa (urzędu centralnego) oraz prezydium rady narodowej, powodujące zmiany kwot w załączniku nr 9 do uchwały, wymaga zgody Ministra Finansów, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 23 uchwały. Dotyczy to zarówno przeniesień środków na fundusz płac pomiędzy poszczególnymi grupami jednostek, jak i przekroczenia globalnych kwot funduszu płac w granicach określonych w § 21 uchwały.

§ 2. 1. Osobowy fundusz płac (§ 1 ust. 2 pkt 1 i 2) powinien być podzielony na kwartały.

2. Przy podziale rocznej kwoty osobowego funduszu płac na kwartały należy uwzględnić:

- 1) terminy awansów, określone w § 6, jak również awanse automatyczne (np. nauczycieli, służby zdrowia), wypłaty premii oraz dodatków za wysługę lat,
- 2) wypadki, gdy stan zatrudnienia w poszczególnych kwartałach musi być różny ze względu na zadania wynikające z narodowego planu gospodarczego,
- 3) sezonowość zwiększenia pracy niektórych kategorii pracowników.

3. Poza wypadkami wymienionymi w ust. 2 plan ostatniego kwartału nie może przekraczać $\frac{1}{4}$ rocznej kwoty osobowego funduszu płac.

4. Podział rocznej kwoty osobowego funduszu płac na

kwartały powinien być ustalony i podpisany przez kierownika i głównego księgowego jednostki sporządzającej podział w ciągu 10 dni od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

5. Jednostka sporządzająca podział funduszu płac (ust. 1—4) obowiązana jest przesłać go w ciągu 5 dni jednostce właściwej do zatwierdzenia jednostkowego planu finansowego. Jednostka zatwierdzająca jednostkowy plan finansowy sprawdza zgodność podziału z roczną kwotą osobowego funduszu płac oraz zasadami określonymi w ust. 2 i 3 oraz dokonuje ewentualnych zmian w tym podziale.

6. Ministerstwa (urzędy centralne) nadesłają do Ministerstwa Finansów plan podziału na kwartały osobowego funduszu płac z uwzględnieniem zasad podanych w ust. 2 i 3; w planie tym powinny być wyodrębnione kwoty osobowego funduszu płac, nie podlegające kwartalnemu podziałowi zgodnie z § 5.

§ 3. 1. Nie można zmieniać kwoty planu kwartalnego po upływie kwartału. Kwoty funduszu płac kwartałów następnych mogą być zmienione wyłącznie w drodze przeniesień pomiędzy kwartałami pozostałymi do końca roku.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków zwiększenia rocznej kwoty osobowego funduszu płac na zasadzie przepisów § 21 i § 23 ust. 1, 2 i 4 uchwały w odniesieniu do kwartału bieżącego i do kwartałów następnych oraz w razie wyrażenia zgody przez Ministra Finansów na wykorzystanie oszczędności powstałych w kwartałach ubiegłych.

3. Ministerstwa (urzędy centralne) powinny przysłać zbiorcze zestawienie decyzji o zmianach kwartalnych kwot funduszu płac do Ministerstwa Finansów najpóźniej w 10 dni po upływie kwartału.

§ 4. Wydatkowanie osobowego funduszu płac w kwocie wyższej od ustalonej na kwartał może nastąpić w następujących wypadkach:

- 1) w zakresie wynagrodzeń za zastępstwo w okresie choroby lub urlopu pracownika, który w razie jednoosobowej obsady nie może być zastąpiony przez innego pracownika — pod warunkiem nieprzekroczenia rocznego funduszu płac,
- 2) w zakresie wypłat zaległych pod warunkiem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) w zakresie wykorzystania rezerwy, o której mowa w § 5 ust. 2,
- 4) w jednostkach budżetowych, dla których ustalone są etaty na podstawie załączników nr 2 i 4 do ustawy budżetowej na 1966 r. z dnia 14 grudnia 1965 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 331) — do wysokości funduszu płac wynikającego ze stanu zatrudnienia mieszczącego się w granicach ustalonych etatów, pod warunkiem że przekroczenie kwot kwartalnych nie spowoduje przekroczenia rocznej kwoty osobowego funduszu płac.

§ 5. 1. Bezosobowy fundusz płac, fundusz honorariów oraz część osobowego funduszu płac, określona w klasyfikacji wydatków budżetowych jako kwoty na deputaty i umundurowanie, nie podlega obowiązkowi podziału na kwartały, o którym mowa w § 2, z tym że wydatki z każdego z tych tytułów w ciągu roku nie mogą przekroczyć kwot ustalonych na 1966 r.